

עפ"ת 40957/10/21 - זכות אשר דולן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 40957-10-21 זכות אשר דולן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 51213700308

כבוד השופט עמית יורם צלקובניק	בפני
זכות אשר דולן	מערער
	נגד
מדינת ישראל	משיבה

פסק דין

המערער נדון בהיעדרו בבית המשפט לתעבורה בפתח תקוה (תתע 3565-06-20) ביום 15.2.21 בגין עבירה של נהיגת רכב ביום 10.5.2020 ללא ביטוח, לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל-1970, ובעת שתוקף רישיון הנהיגה פקע בשנת 2004, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961. בית המשפט קמא (כב' השופט פרי) הטיל על המערער קנס בסך של 5000 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך 3 שנים, ופסילה מותנית.

הדין בעניינו של המערער בבית משפט קמא נקבע תחילה ליום 15.6.20 אולם המערער המתגורר בנתניה, שיגר בקשה ביום הדין לדחייתו, שכן אין ביכולתו להתייצב בשל חסימת כביש החוף, ובשל כך נדחה הדין ליום 15.2.21. המערער לא התייצב לדין הנדחה, ולנוכח אישור המסירה (מיום 19.10.20) ממנו עלה כי "בהעדר נמען, נמסר למי שגר עימו", נקבע על ידי בית המשפט כי המערער זומן כדין, והוא נדון שלא בפניו, כמובהר.

ביום 11.8.21 הוגשה על ידי המערער באמצעות ב"כ, עו"ד פונדק, בקשה לביטול פסק הדין, בה צוין כי המערער נושא מאסר בן 16 חדשים מאז יום 9.9.20 במסגרת הליך פלילי (תפ (מחוזי תל אביב) 31921-11-20), ומשום כך לא התייצב לדין. עוד נטען כי למערער נגרם עיוות דין נוכח חומרת עונשי הפסילה והקנס.

בית משפט קמא דחה בקשתו של המערער לביטול פסק הדין. בהחלטה שניתנה ביום 1.9.21 נקבע כי המערער זומן כדין והיה עליו להודיע לשב"ס על זימונו. המערער לא הציג כל טענת הגנה, ומדובר ברישיון נהיגה שפקע כ- 16 שנים קודם לכן. עוד צוין כי המערער לא טרח להפקיד רישיון הנהיגה מאז מתן פסק הדין.

בערעור כנגד החלטת בית משפט קמא, טען ב"כ המערער דהיום, עו"ד ניר שלום, טענה שלא עלתה בבית משפט קמא, לפיה הזימון נמסר לשמואל, אביו של המערער, וכי על פי אישור רפואי שצורף מדובר באדם חולה שעבר 3 אירועים מוחיים, שלא היה ביכולתו למסור את ההזמנה למערער שאותה עת שהה בבית הסוהר (צורף תיעוד רפואי חלקי מבית

חולים מאיר). נטען כי אין להטיל על המערער את האחריות לאי ההתייצבות, וכי אם היה ניתן לו יומו בבית המשפט ואפשרות ייצוג, היתה ענישתו עשויה להיות קלה יותר. עוד נטען כי בידי המערער מצוי רישיון נהיגה זמני, לתקופה הרלוונטית למועד העבירה, ואולם לא עלה בידי המערער להציגו בפניי. בנסיבות אלה עותר המערער לביטול פסק הדין.

לאחר שיקול החלטתי להורות על החזרת הדיון לבית משפט קמא. אציין בעניין זה, כי נוכח היותו של המערער נתון במאסר, באחריות שב"ס, בעת שליחת ההזמנה למשפט, והאפשרות כי דבר ההזמנה לא הגיע לידיעת המערער בשל הבעיה הרפואית של האב, עובדה שלא עלתה בפני בית משפט קמא, עשויים להתקיים טעמים מיוחדים שיש בהם כדי להוות הסבר לאי ההתייצבות. נוכח הטענה העולה לגבי תוקפו של רישיון הנהיגה - הגם שנטענה ללא ביסוס בשלב זה - יש מקום להידרש גם לשאלת תוקפו של הרישיון. ער אני לכך כי ניתן היה להעלות את הנימוקים שעלו לראשונה בפני, גם בבקשת הביטול שהוגשה לבית משפט קמא, אולם נוכח מגבלות התקשורת עם המערער בשל היותו נתון במאסר, ולנוכח התרשמותי הישירה מהמערער בדיון בפניי, סבור אני כי יש לאפשר למערער למצות טיעונו באמצעות ב"כ, בבית משפט קמא.

בנסיבות אלה מתקבל הערעור באופן שהתיק יוחזר לבית משפט קמא לצורך קיום דיון בנוכחות הצדדים, בשאלת אי ההתייצבות ותוקפו של הרישיון, ובית משפט קמא יחליט בסופו של דיון, אם יש מקום לשינוי הכרעת הדין או העונש שהוטל.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים. התיק יוחזר לבית משפט קמא לעריכת דיון מחודש.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ב, 10 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.